

Tokio'tik oihu

Mundu guzia, begi eta beharri, edo, hobeki mintzatzeko, mundu guzia, begi eta bihotz, egon da landatua, Tokio-ko jokoeri buruz.

Mundu guzia egon barrandan.

Hola zagon Grezian, diela hogoi eta borz mende, jokolari gazten ingurian sasitua.

Hola dago, Euskal-Herria, oraiko egunetan, aizkolariak, dantzariak, pilotariak, begi-bihotzen lotgarri.

**"Ama begirazazu,
leihotik plazara.
Ni bezelakorikan,
plazan ba ote da"?**

dio galde egiten alabak, irriño batekin, amari. Badaki balio duela hari beha egoitea.

**"Begiak erne ditut,
bi zangoak arin,
Hoinberze dohainekin,
ez nauke mutxurdin".**

Gazteria da herriaren ontasuna. Gazteria da herriaren zoriona. Gazteria da herriaren argia. Gazteria da herriaren geroa. Gazteria, herriaren hego ephel-harroa.

Tokio-n gazteak ari izan dira zoin gehiagoka. Irabazteko ez da aski

ukeitea indar eta zain. Behar dira gogo zorrotz eta nahi bortitz. Nahi duka ahala, utz zak bide zabala.

Zoin eder ez da gaztea, hats hantua, ura bezela izerdi, azken jaurtzean helzen delarik bururat, ooren nagusi.

Hari behatzearekin asmatzen da zergatik, Jaungoikoak kokatu zuen arima bilo gabeko larru legun ihizian, edo gizonen.

Aita Saindu Paulo seigarrenak igorri diozka agur eta benedizione Tokio-n multzokatu, jokolarien biltzarrari.

* * *

Ari ziren gazteak, ari. Eta zer oldarrean!

Horiek hola, lur ikara ilhun batek inharrosi ditu bazterrak.

Duda-muda sartu da bihotzetan.

Arrangurak histu du begietako distira. Mamu bat hasi da karra-karra, sabel barnetik.

Xinak zart-arazi du bonba-atomika.

Xinak badauzka zazpi ehun miliun jende. Xina abiatua da, izigarriko farrastan, miliun jende keta-

ri buruz, harekin kosk egiteko, bi mila urtean.

Jendea, tresnarik gabe, gauza guti.

Baifia emozu jendeari tresna, eta jendea alxaturen zaitzu guziz bel-durgarri. Xina-ko tigre edo kata-motzak badauzka hortz-atomikak.

Rusia-n, ilimili-klik, desegin da, tenor berean, Khrouxtxev jauna. Denen nagusi zena, ez da gehiago jeus, ez. Bazituen Khrouxtxev gizontoak hutsak lodi, baiñan ere ongiak ez guti. Haren mutur biribil, irriak lau alderdietarat hanpatuak, gordetzen zituen zimurdikeria asko. Bizkitartean oartua zen, Khrouxtxev, Xina-ri gogor atxikitxeko, alde betetik, behar zuela, berze aldetik, eztekiago jarri Amerika-rekin. Bakearen adixkidea egina zuen, gerlaren zaukan izialdurak.

Xina-k bonba atomika ukanki, Khrouxtxev erhautsia, norat bagoazi? Gauak jaten ari du Tokio-k zarion gozoa. Gudukan emanak dira Tokio-ko besta arramantza, eta Xina-Rusia-ko kraska itsutsi arrabotsa.

* * *

Aise litake jalgitzea, zintzurra luzatuz, herrak paldu behar duela amodioaren aitzinean; higuigarri dela Xina-Rusia-tik jalgi oiharzuna, eta gure goresmenak zor ditugula Tokio-ko gazteri.

Aise da holako solasen barrea-rtzea. Baiñan elhea, elhe. Elhea

khea bezain arin, zirimolakor, itsu-rtale. Laket zaikigu gure toki zaharretan, gauzez goraki mintzatzea. Alabainan jende ikusi eta ikasiak girela ezin ahants!

Hobe ginuke lotzea lanari. Bakearen sustatzaleak behar du indar, bakearen etsaiari, amor ez emaitte-kotz.

Egonez pirripili-parrapala, Europa-ko herriak, batzu berzetarik behexiak, batek "ba" erran orduko, berzeak "ezetz", ez dezakegu lan handirik egin, bakearen xedetarat.

Tokio-ko gazteak goersten ahal-ko ditugu, emeiten bagira, Europa-ko herriak, heien itzulian, heien zaintzeko ez uzkur; gai heien salbatzeko.

Bat den munduko gazteriak, galde egiten du gogo onezko gizonen mundu, bat egina, eta mundu bat eginerat helzeko, haren lehen maila, Europa, bat moldatua: bat burutik buru, ontasunez, arrangurez, nahiz eta xedez.

Olinpi; jokoan hiri ohandtzea, ikusteko baizik ez da. Harri kankaila, murru erhautsi, zabal-zabala dago, mendiari botatzen duelarik heiago-za ezin agortua.

Kasailan ari ziren Grezia-ko hiriak. "Elgarrekin koropila gaiten Jaungoiko legearen zerbitzari, gazteak bezela, gazten aita eta ama, eta haurrideak, Olinpi dohakabearen ezinberzea, ez dadin bilhaka gurea", dauku oihu egin, besta miresgarriaren erditik, Tokio-ko hiriak.